

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 678 din 15.09.2021

Dosar nr: 202/ 2021

Petiția nr: 2157/ 19.03.2020

Petent:

Reclamați: Ministerul Afacerilor Interne (R1)

(R2)

(R3)

(R4)

Obiect: petentul sesizează o posibilă faptă de discriminare la care a fost supus prin restrângerea accesului de către părțile reclamate de a participa la concurs, petentul considerând că este discriminat pentru faptul că toate cadrele din sistemul de ordine publică, siguranță națională și apărare nu pot participa la concursuri pentru încadrare directă ca subofițeri/ofițeri activi în structurile militare ale MAI, la aceste concursuri putând participa doar persoanele civile.

Potentul reclamă instituirea unui pretins tratament discriminatoriu urmare a modificărilor aduse Ordinului MAI nr. 177/2016¹ generat de lipsa posibilității încadrării directe a acestuia cadru activ în alt minister de apărare, ordine publică și securitate națională, în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului părților reclamate

2. Ministerul Afacerilor Interne - DGMRU cu sediul în București, Sector 1, Piața Revoluției nr. 1 (R1)

3. cu adresa de comunicare a actelor de procedură la Ministerul Afacerilor Interne - DGMRU cu sediul în București, Sector 1, Piața Revoluției nr. 1 (R2)

4. cu adresa de comunicare a actelor de procedură la Ministerul Afacerilor Interne - DGMRU cu sediul în București, Sector 1, Piața Revoluției nr. 1 (R3)

¹ privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare;

5. cu adresa de comunicare a actelor de procedură la Ministerul Afacerilor Interne - DGMRU cu sediul în București, Sector 1, Piața Revoluției nr. 1 (R4)

II. Procedura de citare

6. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

7. Prin adresa nr. 2157/26.04.2021 a fost citat petentul, iar prin adresele nr. 3167/26.04.2021 au fost citate părțile reclamate, părțile fiind înștiințate de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-Cov2, acestea au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă (filele 08-12 la dosar).

8. Partea reclamată R1 a depus un punct de vedere înregistrat cu nr. 4196/03.06.2021 (filele 23-26 la dosar).

9. Partea reclamată R2 a depus un punct de vedere înregistrat cu nr. 4014/27.05.2021 (filele 16-17 la dosar) și și-a exprimat acordul cu privire la soluționarea petiției în lipsa părților.

10. Partea reclamată R3 a depus un punct de vedere înregistrat cu nr. 4433/10.06.2021 (filele 31-34 la dosar) și și-a exprimat acordul cu privire la soluționarea petiției în lipsa părților.

11. Partea reclamată R4 a depus un punct de vedere înregistrat cu nr. 4188/03.06.2021 (filele 27-30 la dosar) și și-a exprimat acordul cu privire la soluționarea petiției în lipsa părților.

12. Prin adresa nr. 4398/09.06.2021 au fost comunicate petentului înscrisurile transmise la dosar, respectiv punctele de vedere depuse de părțile reclamate (fila 35 la dosar).

13. Petentul a depus la dosar concluzii scrise, înregistrare cu nr. 4805/24.06.2021 (filele 36-39 la dosar).

14. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

15. Prin adresa înregistrată cu nr. 2157 din data de 19.03.2021 petentul sesizează Consiliul cu privire la faptul că, la concursurile pentru încadrare directă ca subofițeri/ofițeri activi în structurile militare ale MAI, pot participa doar persoanele civile iar cadrele din sistemul de ordine publică, siguranță națională și apărare nu pot participa.

16. În fapt, petentul arată următoarele:

16.1 Acesta este maistru militar în alt minister de ordine publică și siguranța națională și dorește să participe la concursurile organizate prin încadrarea directă a posturilor de ofițeri din cadrul MAI, ramura militară (DGPI, IGJR, IGSU și IGAv).

16.2. În urma modificării Ordinului MAI nr. 177/2016 toate cadrele din sistemul de ordine publica siguranța națională și apărare, acestea însemnând inclusiv cadrele în rezerva din MAPN, SRI, SPP, STS, ANP, polițiști (ofițeri militari MAI), nu pot participa la concursuri pentru încadrare directă ca subofițer/ofițer activ în structurile militare ale MAI (IGSU, IGJR, DGPI, IGAv), la acest tip de concursuri putând participa doar persoanele civile.

16.3 Petentul consideră că, în baza acestor prevederi, militarii (subofițeri și maiștrii militari) din alte structuri de apărare sunt limitați abuziv de către această modificare și nu pot participa la niciun concurs de ocupare a posturilor de ofițer, organizate de MAI ramura militară deoarece singurele metode de a deveni ofițer sunt prin încadrare directă (unde cadrele militare sunt limitate – așa cum au precizat și scris în referatul de aprobare) și prin trecerea în corpul ofițerilor a subofițerilor și maiștrilor militari care se face strict din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (militarii din alte structuri de apărare nu pot participa).

16.4 Petentul arată că metoda de transfer sau mutare la care părțile reclamate fac referire nu îi oferă posibilitatea să treacă în corpul ofițerilor și consideră că se încalcă prevederile art.1 alin (2) lit e - (i) și art. 7 lit. (d) din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare republicată

17. În continuare, se arată că, potrivit prevederilor Ordinului MAI nr. nr. 177/2016:

"Anexa 2, secțiunea, art.1, alin. (4) Recrutarea în vederea *încadrării directe* are drept scop identificarea și atragerea persoanelor care îndeplinesc condițiile legale, criteriile specifice și cerințele pentru ocuparea posturilor vacante, *altele decât cele care au calitatea de cadru militar/polițist*.

Secțiunea a 2-a Selecționarea candidaților pentru ocuparea posturilor vacante

Articolul 2: Postul vacant se ocupă de cadrul militar care îndeplinește condițiile de ocupare prevăzute în fișa postului.

Articolul 3: (1) Posturile de execuție vacante prevăzute a fi încadrate cu cadre militare se ocupă prin:

- a) numirea absolventului instituției de învățământ;
- b) schimbare din funcție în cadrul aceleiași unități sau mutare, la cerere sau în interesul serviciului;
- b^A1) transfer din instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională;

c) concurs sau examen, în următoarele situații:

- i) trecerea maiștrilor militari/subofițerilor în corpul ofițerilor;
- ii) rechemare în activitate;
- iii) încadrare directă;

18. Petentul arată că există deja publicate anunțuri de concurs unde la criteriile se prevede: *"altele decât cele care au calitatea de cadru militar/polițist"* și consideră că se încalcă drepturile prevăzute de CEDO, Constituția României și Codul Muncii.

19. În concluzie, petentul consideră că faptele descrise se încadrează în prevederile art.1, alin (2), lit e – (i) și art. 7, lit d) din OG nr. 137 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

20. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de petent, documente ce conțin: sesizările petentului și răspunsurile primite de acesta de la MAI – Secretariatul general (filele 4-7 la dosar).

Sușinerile părților reclamate

Sușinerile părții reclamate Ministerul Afacerilor Interne

21. Prin adresa înregistrată cu nr. 4196/03.06.2021 (filele 23-26 la dosar) partea reclamată a depus un punct de vedere prin care, asupra sesizării petentului, arată următoarele:

21.1 Cu privire la excepții, partea reclamată ridică excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în temeiul art.29 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, apreciind că analiza legalității sau lipsa acestui element în marja emiterii de către ministrul afacerilor interne a unui act normativ, în baza și în executarea unui act normativ de nivel superior, și anume OUG nr.30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, și pentru aplicarea, între altele, a Legii nr.80/1995 privind statutul cadrelor militare, excede sferei de competență a CNCD.

Partea reclamată semnalează că CNCD nu se poate substitui, sub aspectul atribuțiilor, altor instituții în vederea soluționării unor petiții ale cetățenilor cu privire la acte pe care le consideră ca fiind nelegale sau discriminatorii, iar atribuțiile în ceea ce privește controlul constituționalității legilor, prin prisma încălcării prevederilor art. 16 din Constituția României, republicată, revin, potrivit legii fundamentale, Curții Constituționale a României. În acest context, sunt relevante prevederile Deciziei Curții Constituționale nr.997/2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, potrivit cărora prevederile art.20 alin.(3) din OG nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă CNCD competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative. Se invocă poziția constantă a CNCD cu privire la petiții prin care au fost sesizate potențiale situații discriminatorii rezultate din dispoziții legale instituite la nivel de lege (Hotărârile Colegiului Director CNCD nr.35/15.01.2009, nr. 170/19.03.2009, nr.492/29.10.2009, nr.746/17.12.2014 și nr.42/21.01.2015).

De asemenea, se precizează faptul că CNCD, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a unor acte normative, atribut exclusiv al instanțelor de judecată, evidențiindu-se, în context, poziția constantă a CNCD cu privire la petiții prin care au fost sesizate potențiale situații discriminatorii rezultate din aplicarea și interpretarea dispozițiilor legale, împrejurare în care Colegiul director a manifestat în mod evident poziția de a nu se pronunța, invocând faptul că demersul reprezintă un atribut legal și exclusiv al instanțelor de judecată.

21.2 Cu privire la fondul cauzei, partea reclamată arată că, așa cum rezultă și din memoriul supus analizei, petentul este maistru militar în alt minister de apărare, ordine publică și securitate națională, iar urmare a modificărilor aduse Anexei nr.2 la Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 177/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și

completările ulterioare, acesta se consideră discriminat întrucât se află în imposibilitatea de a se încadra direct în structurile militare ale MAI, și astfel să treacă direct în corpul ofițerilor.

21.3 Potrivit art. 1 alin.(4) din Anexa nr.2 la Ordinul MAI nr.177/2016, recrutarea în vederea încadrării directe are drept scop identificarea și atragerea persoanelor care îndeplinesc condițiile legale, criteriile specifice și cerințele pentru ocuparea posturilor vacante, altele decât cele care au calitatea de cadru militar/polițist.

21.4. În ceea ce privește situația expusă, se evidențiază faptul că art. 1 alin. (5) din Anexa nr.2 la Ordinul MAI nr.177/2016 reglementează posibilitatea atragerii personalului din cadrul instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care îndeplinește condițiile legale, criteriile specifice și cerințele pentru ocuparea posturilor vacante, modalitatea de recrutare fiind cea a transferului. În acest context, luând în considerare și necesitatea acoperirii deficitului de personal din Ministerul Afacerilor Interne, modalitatea de ocupare a posturilor vacante a oferit posibilitatea persoanelor care nu fac parte din categoria cadrelor militare/polițiștilor, de a participa la activitățile de recrutare și selecție în vederea dobândirii statutului profesional (spre deosebire de cadrele militare/polițiștii din alte instituții din cadrul sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională care se bucură, deja, de un astfel de statut).

22. Din cele ce preced, partea reclamată arată că în situația dată, nu poate fi vorba despre instituirea unei discriminări, în speță fiind vorba despre situații juridice diferite, care se raportează la categorii de persoane diferite, respectiv, încadrarea directă, care se adresează persoanelor care nu dețin calitatea de polițist/militar și transferul, în cazul polițiștilor/militarilor care își desfășoară activitatea în alte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

23. Astfel, luând în considerare faptul că celor două categorii de personal, civile și cadre militare/polițiști le sunt aplicabile statute diferite, beneficiind de drepturi și obligații specifice, care decurg din respectivele statute, nu li se pot aplica aceleași modalități de recrutare și selecție, și nu pot concura pe aceleași locuri, întrucât ar fi generate situații discriminatorii, iar persoanele din afara sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională ar fi dezavantajate în raport cu cei care au calitatea de militari/polițiști.

24. Se arată că pentru ca o eventuală conduită a MAI sau a unei structuri din cadrul sau subordinea instituției să fie calificată drept act/faptă de discriminare, aceasta trebuie să îndeplinească, cumulativ, condițiile impuse de lege. Raportat la situația petentului, cadrul normativ specific permite acestuia să-și desfășoare activitatea în cadrul unei structuri militare a MAI, prin transfer. În această situație se apreciază că nu poate fi pusă în discuție restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării dreptului la muncă, art.1 alin.(5) din Anexa nr.2 la Ordinul MAI nr. 177/2016 adresându-se tuturor persoanelor aflate într-o astfel de situație, nefiind instituite, în acest sens, potențiale discriminări.

25. În consecință, partea reclamată consideră că, raportat la obiectul memoriului, nu a fost identificat, în concret, potențialul criteriu de discriminare pe baza căruia s-ar supune persoana vizată ori alte persoane, unui tratament diferențiat care să genereze o eventuală răspundere pentru încălcarea principiului egalității/nediscriminării.

26. Partea reclamată R1 nu a depus la dosar alte probe în susținerea celor declarate.

Susținerile părții reclamate C.S.

27. Prin adresa înregistrată cu nr. 4014/27.05.2021 (filele 16-17 la dosar) partea reclamată a depus un punct de vedere prin care, asupra sesizării petentului, arată următoarele:

27.1 Referitor la calitatea de parte reclamată se arată că adresa de răspuns către petent reprezintă punctul de vedere al Direcției generale management resurse umane, pe care a semnat-o în calitate de reprezentant al structurii din care face parte și nu este o opinie personală a acestuia. Punctul de vedere a fost menținut fiind asumat la nivel instituțional cu privire la modul de interpretare și aplicare a unui cadru normativ, raportat la situația particulară a petentului.

Partea reclamată R2 apreciază faptul că soluția care se va pronunța în prezenta cauză, indiferent de natura acesteia, nu poate fi pronunțată în contradictoriu cu el, într-o astfel de abordare ajungându-se la soluții imposibil de pus în aplicare, atât timp cât nemulțumirea petentului vizează un cadru normativ, considerat de acesta ca fiind discriminatoriu.

În opinia părții reclamate, nemulțumirea petentului nu este determinată de semnarea unei adrese de către aceasta, ci de norme legale adoptate de către conducătorul instituției, aplicabile oricărei persoane care intră sub incidența acestora.

27.2 Referitor la presupusa faptă de discriminare se arată următoarele:

- Art. 1 alin. (4) din Anexa nr. 2 la Ordinul MAI nr. 177/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, prevede faptul că *„recrutarea în vederea încadrării directe are drept scop identificarea și atragerea persoanelor care îndeplinesc condițiile legale, criteriile specifice și cerințele pentru ocuparea posturilor vacante, altele decât cele care au calitatea de cadru militar/polițist ”*, iar alin. (5) al aceluiași articol prevede faptul că *„recrutarea în vederea transferului are drept scop identificarea și atragerea personalului din cadrul instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care îndeplinește condițiile legale, criteriile specifice și cerințele pentru ocuparea posturilor vacante.”*

- Astfel, se poate observa faptul că reglementarea are în vedere modalități diferite de recrutare raportat la proveniența potențialilor candidați. În funcție de proveniența acestora, cadrul normativ relativ recrutării personalului mai prevede și alte surse de recrutare, precum recrutarea din sursă internă, care se adresează personalului încadrat în unitatea în care este prevăzut postul sau în alte unități ale MAI, precum și rechemarea în activitate, care vizează persoanele care au calitatea de cadre militare în rezervă.

27.3 În opinia părții reclamate, respectarea, interpretarea și aplicarea corectă a cadrului normativ incident situației petentului reprezintă un scop legitim, iar un tratament diferit în scopul respectării, interpretării și aplicării corecte a legii reprezintă o metodă „adekvată și necesară” și, prin urmare, susținerile petentului nu se pot baza pe invocarea discriminării sau a egalității de tratament în raport cu alți candidați a căror situație profesională se circumscrie condiției de a nu avea calitatea de cadru militar/polițist, ci pe argumente de interpretare și aplicare corectă a cadrului normativ.

28. În concluzie, partea reclamată solicită să se constate că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament, sens în care nu ne aflăm în prezența unei fapte de discriminare.

29. Partea reclamată R2 nu a depus la dosar alte documente în susținerea punctului de vedere.

Susținerile părții reclamate B.T.

30. Prin adresa înregistrată cu nr. 4433/10.06.2021 (filele 31-34 la dosar) partea reclamată R3 a depus un punct de vedere prin care, asupra sesizării petentului, arată următoarele:

30.1 Prin petiția adresată ministrului afacerilor interne și înregistrată la Direcția Secretariat General a Ministerului Afacerilor Interne petentul a solicitat reanalizarea prevederilor alin. (4) al art. 1 din Anexa nr. 2 la Ordinului MAI nr. 177/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, calificându-le ca discriminatorii și neconstituționale și, totodată, a solicitat postarea notei de fundamentare care a stat la baza deciziei privind reglementarea prevăzută de actul normativ menționat.

În urma analizei, punctul de vedere al direcției generale cu privire la problematica sesizată a fost prezentat ministrului afacerilor interne, în vederea dispunerii măsurilor necesare pentru soluționarea petiției și formulării răspunsului către petent și, ca urmare a aprobării transmiterii răspunsului sub semnătura directorului general al Direcției Generale Management Resurse Umane, adresa a fost comunicată petentului.

Răspunsul a fost formulat în limitele cadrului normativ incident, având la bază decizia persoanei în drept să dispună cu privire la modalitatea de soluționare a cererii petentului, respectiv ministrul afacerilor interne în considerarea prerogativei acestuia instituite la art. 7 alin. (5) din OUG nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia în exercitarea atribuțiilor legale, ministrul afacerilor interne emite ordine și instrucțiuni, care pot avea caracter normativ sau individual.

30.2 În ceea ce privește aspectele reclamate de petent se arată că acesta a solicitat reevaluarea prevederilor alin. (4) al art. 1 din Anexa nr. 2 la Ordinul MAI nr. 177/2016, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia recrutarea în vederea încadrării directe are drept scop identificarea și atragerea persoanelor care îndeplinesc condițiile legale, criteriile specifice și cerințele pentru ocuparea posturilor vacante, altele decât cele care au calitatea de cadru militar/polițist.

Prin adresa Direcției Generale Management Resurse Umane petentului i s-a comunicat, în termenul legal, raționamentul instituirii mecanismelor de recrutare în vederea ocupării posturilor vacante prevăzute a fi încadrate cu cadre militare. Astfel, la art. I din Anexa nr. 2 la Ordinul MAI nr. 177/2016 au fost stabilite modalitățile de recrutare a cadrelor militare în Ministerul Afacerilor Interne, încadrarea directă fiind una dintre acestea.

30.3 Se arată că rațiunea care a stat la baza instituirii acestei modalități a avut în vedere atragerea în sistem a persoanelor din afara acestuia, care îndeplinesc condițiile legale și criteriile specifice, prevăzute de cadrul normativ incident categoriei profesionale reprezentate de cadrele militare, astfel încât bazinul de recrutare să fie unul extins în vederea acoperirii deficitului de resurse umane înregistrat la nivelul Ministerului Afacerilor Interne. În acest context, a fost instituită posibilitatea persoanelor

care nu fac parte din categoria cadrelor militare de a participa în procesele de recrutare și selecție în vederea dobândirii statutului profesional.

30.4. De asemenea, se arată că în situația persoanelor care dețin deja calitatea de cadru militar, cum este și cazul petentului, statutul profesional reglementează posibilitatea modificării raporturilor de serviciu prin transfer, identificată de actul normativ criticat ca modalitate de recrutare, în considerarea aspectelor prezentate, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, nefiind identificate argumente care să justifice o intervenție normativă în sensul solicitat de petent.

30.5 În ceea ce privește faptele de discriminare sesizate de petent în petiția adresată CNCD, se arată că:

- în ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. i) din O.G. nr. 137/2000, aceasta nu este susținută având în vedere calitatea deținută de petent și posibilitatea acestuia de a ocupa prin transfer un post vacant în Ministerul Afacerilor Interne.

- afirmațiile privind încălcarea prevederilor art. 7 lit. d) din OG nr. 137/2000 sunt lipsite de fundament, în vederea susținerii acestui aspect, avându-se în vedere dispozițiile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd faptul că pentru structurile militare ale Ministerului Afacerilor Interne se elaborează ghiduri ale carierei specifice fiecărei arme (...). Astfel, nu subzistă obligația Ministerului Afacerilor Interne de a asigura, în calitatea sa de angajator, promovarea sau reconversia unei persoane încadrate într-o altă instituție din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

- potrivit art. 3 alin. (1) lit. c) pct. 1 din Ordinul MAI nr. 177/2016, cu modificările și completările ulterioare, posturile de execuție vacante prevăzute a fi încadrate cu cadre militare se ocupă și prin trecerea maiștrilor militari/subofițerilor în corpul ofițerilor.

- potrivit art. 5 alin. (1) din Codul muncii, în cadrul relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajator, în aceste condiții trecerea în corpul ofițerilor prin examen sau concurs reprezentând modalitatea de promovare la care pot lua parte maiștrii militari/subofițerii din Ministerul Afacerilor Interne, aceștia neavând posibilitatea de a ocupa posturile vacante de ofițer prin altă modalitate, cu excepția absolvirii Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, forma de învățământ cu frecvență redusă.

31. Având în vedere cele expuse anterior, partea reclamată consideră că, în condițiile în care subofițerilor/maiștrilor militari din alte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională li s-ar acorda posibilitatea de a ocupa posturi de ofițer prin încadrare directă, Ministerul Afacerilor Interne, acesta, în calitatea sa de angajator, ar genera discrepanțe vădite în mecanismele sale de recrutare și selecție, nerespectând principiul egalității de tratament al tuturor salariaților.

32. În opinia părții reclamate, luând în considerare faptul că celor două categorii de personal, pe de o parte cadre militare, iar pe de altă parte, persoane civile, le sunt aplicabile statute diferite, aceștia beneficiază de drepturi și au obligații distincte ce decurg din aceste statute, nu li se pot aplica aceleași modalități de recrutare și selecție și nu pot concura pe aceleași locuri, întrucât abia atunci ar fi generate situații discriminatorii, iar persoanele din afara sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională ar fi dezavantajate în raport cu cei care au calitatea de cadre militare.

33. În concluzie, în considerarea aspectelor prezentate, partea reclamată apreciază că prin acțiunile întreprinse la nivel instituțional în ceea ce privește soluționarea petiției adresate Ministerului Afacerilor Interne de către petentul din prezenta cauză, nu au fost încălcate prevederile OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sușinerile părții reclamate D.F.A.

34. Prin adresa înregistrată cu nr. 4188/03.06.2021 (filele 27-30 la dosar) partea reclamată R4 a depus un punct de vedere prin care, asupra sesizării petentului, arată următoarele:

34.1 În ceea ce privește petiția și răspunsul formulat petentului, care fac obiectul prezentei cauze se arată că acesta a solicitat reanalizarea prevederilor alin. (4) al art. 1 din Anexa nr. 2 la Ordinul MAI nr. 177/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, calificându-le ca discriminatorii și neconstituționale, acesta solicitând totodată și postarea notei de fundamentare care a stat la baza deciziei privind reglementarea prevăzută de actul normativ menționat.

Răspunsul a fost formulat în limitele cadrului normativ incident, având la bază decizia persoanei în drept să dispună cu privire la modalitatea de soluționare a cererii petentului, respectiv ministrul afacerilor interne în considerarea prerogativei acestuia instituite la art. 7 alin. (5) din OUG nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia în exercitarea atribuțiilor legale, ministrul afacerilor interne emite ordine și instrucțiuni, care pot avea caracter normativ sau individual.

34.2 În ceea ce privește aspectele reclamate de petent, se arată că acesta a solicitat reevaluarea prevederilor alin. (4) al art. 1 din Anexa nr. 2 la Ordinul MAI nr. 177/2016, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia recrutarea în vederea încadrării directe are drept scop identificarea și atragerea persoanelor care îndeplinesc condițiile legale, criteriile specifice și cerințele pentru ocuparea posturilor vacante, altele decât cele care au calitatea de cadru militar/polițist.

Prin adresa Direcției generale management resurse umane petentului i s-a comunicat, în termenul legal, raționamentul instituirii mecanismelor de recrutare în vederea ocupării posturilor vacante prevăzute a fi încadrate cu cadre militare. Astfel, la art. I din Anexa nr. 2 la Ordinul MAI nr. 177/2016, cu modificările și completările ulterioare, au fost stabilite modalitățile de recrutare a cadrelor militare în Ministerul Afacerilor Interne, încadrarea directă fiind una dintre acestea. În considerarea aspectelor prezentate, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, nu au fost identificate argumente care să justifice o intervenție normativă în sensul solicitat de petent.

34.3 În ceea ce privește faptele de discriminare sesizate de petent în petiția adresată CNCD, se arată că afirmațiile sunt lipsite de fundament în ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. i) și ale prevederilor art. 7 lit. d) din O.G. nr. 137/2000. În vederea susținerii acestui aspect, se au în vedere dispozițiile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd faptul că pentru structurile militare ale Ministerului Afacerilor Interne se elaborează ghiduri ale carierei specifice fiecărei arme (...).

34.4. În continuarea expunerii, partea reclamată R4 reiterează cele expuse în punctul de vedere al părții reclamate R3 cu privire la principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajator.

35. În concluzie, partea reclamată apreciază că prin acțiunile întreprinse la nivel instituțional în ceea ce privește soluționarea petiției adresate Ministerului Afacerilor Interne de către petentul din prezenta cauză, nu au fost încălcate prevederile OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României;
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, *tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

În analiza excepțiilor invocate:

36. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepția invocată de partea reclamată, respectiv excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în aprecierea părții reclamate, excedând sferei de competență a CNCD analiza legalității sau lipsa acestui element în marja emiterii de către ministrul afacerilor interne a unui act normativ, în baza și în executarea unui act normativ de nivel superior.

37. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul director urmează a analiza și a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate în prezenta cauză.

38. În dezbaterile privind analiza excepțiilor, analizând solicitările părților și excepția invocată, Colegiul director urmează a analiza petiția formulată, precum și susținerile consemnate în punctele de vedere ale părților. Având în vedere și considerentele rezultate din cuprinsul informațiilor conținute în documentele aflate la dosar, Colegiul director urmează a respinge excepția invocată de partea reclamată cu privire la necompetența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ordinul de ministru pentru organizarea concursurilor fiind emis în baza legii și în executarea unui act normativ de nivel superior.²

39. Astfel, Colegiul director urmează a analiza fondul cauzei, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta fiind sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare.

Aplicarea principiilor la spetă

40. **În fapt**, se reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație reclamată de petent, la care aceasta a fost supus prin restrângerea accesului de către părțile reclamate de a participa la concurs, petentul motivând că au fost luate măsuri diferite față de el și de cadrele din sistemul de ordine publică, siguranță națională și apărare care nu pot participa la concursuri pentru încadrare directă ca subofițeri/ofițeri activi în structurile militare ale MAI, la aceste concursuri putând participa doar persoanele civile, Colegiul director urmând să analizeze în ce măsură faptele sesizate sunt de natură discriminatorie și constituie o eventuală faptă de discriminare.

Colegiul director reține spre analiză faptul că, urmare a modificărilor aduse Ordinului MAI nr. 177/2016, s-a instituit un pretins tratament discriminatoriu deoarece la concursurile pentru încadrare directă ca subofițeri/ofițeri activi în structurile militare ale MAI pot participa doar persoanele civile, iar cadrele din sistemul de ordine publică, siguranță națională și apărare nu pot participa. Petentul, deși este cadru activ - maistru militar, nu are posibilitatea încadrării directe prin concurs în alt minister de apărare, ordine publică și securitate națională, în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne.

41. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), Colegiul

² OUG nr.30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne
Legea nr.80/1995 privind statutul cadrelor militare

director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

42. În considerarea incidenței obiectului petiției la câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

43. Raportat la obiectul petiției, Colegiul Director al CNCD are în vedere dispozițiile art.2 alin.(1) din OG nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *“orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

44. Colegiul Director al CNCD analizează faptele sesizate și din perspectiva dispozițiilor art. 5, art. 7 lit.d) și art.8 alin.(2) din OG nr.137/2000, republicată privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, potrivit cărora:

Art. 5 Diferența de tratament bazată pe o caracteristică legată de criteriile prevăzute la art.2 alin (1) nu constituie discriminare atunci când, în temeiul naturii activităților ocupaționale sau al contextului în care acestea se desfășoară, o asemenea caracteristică reprezintă o cerință profesională reală și determinantă, cu condiția ca obiectivul să fie legitim și cerința proporțională.

Art. 7 Constituie contravenție [...] discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii [...]:

d) formarea, perfecționarea, reconversia și promovarea profesională”.

Art. 8 alin (2) Constituie contravenție [...] condiționarea ocupării unui post prin anunț sau concurs, lansat de angajator ori de reprezentantul acestuia, de apartenența la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, de vîrsta, de sexul sau orientarea sexuală, respectiv de convingerile candidaților, cu excepția situației prevăzute la art. 2, alin(9)³

45. **Pe fond**, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al OG nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-

³ Art. 2, alin (9) din OG nr. 137/2000: Măsurile luate de autoritățile publice sau de persoanele juridice de drept privat în favoarea unei persoane, unui grup de persoane sau a unei comunități, vizând asigurarea dezvoltării lor firești și realizarea efectivă a egalității de șanse a acestora în raport cu celelalte persoane, grupuri de persoane sau comunități, precum și măsurile pozitive ce vizează protecția grupurilor defavorizate nu constituie discriminare în sensul prezentei ordonanțe.

VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de OG nr. 137/2000, republicată.

46. Reținând în coroborare cu speța dedusă spre soluționare definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000, Colegiul director se raportează, în ceea ce privește analiza unui act/ a unei fapte care încalcă dreptul la un tratament egal, la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din OG nr. 137/2000.

47. Prin urmare, Colegiul Director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință, aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1, alin. 3 al OG nr. 137/2000: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2, alin. 1 din OG nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

48. Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată de art. 2 alin (1) din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, în coroborare cu aspectele de mai sus, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din OG nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2 alin (1) deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin. (1) și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

49. Colegiul Director reține că art.2 alin. (1) nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expressis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „*sau orice alt criteriu*” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

50. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 din OG nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale, *ipso facto* și constituind mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu. În situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

51. Din analiza obiectului petiției, având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, Colegiul director reține criteriul de discriminare ca fiind cel invocat de petent și constată faptul că petentul a fost tratat diferit pe criteriul: cadru militar activ în sistem, având în vedere faptul că aceasta lucrează în alt minister de ordine publică și siguranța națională ca maestru militar. Poziția în care a fost situat petentul aduce prejudicii acestuia în comunitate și față de restul colegilor săi de serviciu, creând un cadru intimidant, ostil, degradant și ofensiv.

52. Privind drepturile atinse, Colegiul director a analizat și incidența art. 5, art. 7 lit d) și art. 8 alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, dreptul atins de diferențiere fiind dreptul la muncă și la șansă egală la promovare, respectiv egalitatea în activitatea economică și în materie de angajare și profesie.

53. Colegiul director, pe baza probatoriului depus la dosar și din susținerile părților, a reținut următoarele:

- petentul este angajat ca maestru militar în alt minister de ordine publică și siguranța națională,

- în urma modificării Ordinului MAI nr. 177/2016 (Anexa nr.2 la Ordinul ministrului afacerilor interne) toate cadrele din sistemul de ordine publică și siguranța națională și apărare, acestea însemnând inclusiv cadrele în rezerva din MAPN, SRI, SPP, STS, ANP, polițiști (ofițeri militari MAI), nu pot participa la concursuri pentru încadrare directă ca subofiter/ofiter activ în structurile militare ale MAI (IGSU, IGJR, DGPI, IGAv), la acest tip de concursuri putând participa doar persoanele civile.

- petentul dorește să participe la concursurile organizate prin încadrarea directă a posturilor de ofițeri din cadrul MAI, ramura militară (DGPI, IGJR, IGSU și IGAv) însă, în baza prevederilor menționate mai sus, acesta se află în imposibilitatea de a se încadra direct în structurile militare ale MAI, și astfel să treacă direct în corpul ofițerilor.

- militarii (subofițeri și maiștrii militari) din alte structuri de apărare sunt limitați de către această modificare și nu pot participa la niciun concurs de ocupare a posturilor de ofițer, organizate de MAI ramura militară deoarece singurele metode de a deveni ofițer sunt prin încadrare directă (unde cadrele militare sunt limitate) și prin trecerea în corpul ofițerilor a subofițerilor și maiștrilor militari care se face strict din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (militarii din alte structuri de apărare nu pot participa).

- potrivit art. 1 alin.(4) din Anexa nr.2 la Ordinul MAI nr.177/2016, recrutarea în vederea încadrării directe are drept scop identificarea și atragerea persoanelor care îndeplinesc condițiile legale, criteriile specifice și cerințele pentru ocuparea posturilor vacante, altele decât cele care au calitatea de cadru militar/polițist, oferind posibilitatea persoanelor care nu fac parte din categoria cadrelor militare/polițiștilor, de a participa la activitățile de recrutare și selecție în vederea dobândirii statutului profesional.

- art.1 alin.(5) din Anexa nr.2 la Ordinul MAI nr.177/2016 reglementează posibilitatea atragerii personalului din cadrul instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care îndeplinește condițiile legale, criteriile specifice și cerințele pentru ocuparea posturilor vacante, modalitatea de recrutare fiind cea a transferului însă cadrul normativ specific permite petentului să-și desfășoare activitatea în cadrul unei structuri militare a MAI, prin transfer dar metoda de transfer sau mutare nu îi oferă posibilitatea petentului să treacă în corpul ofițerilor.

54. Raportat la raționamentul părții reclamate privind deficitul de resurse umane, sens în care concursul s-a organizat pentru a atrage categorii de persoane care nu dețin calitatea de polițist/militar și a aduce cadre noi în sistem, Colegiul director apreciază că acest aspect nu poate genera o interpretare voit limitată a legislației, permițând ca înscrierea la concurs să se poată face de orice persoană din afară însă nu și de persoanele care activează în interior și care vor să participe pentru a accede la funcțiile de ofițer.

55. Astfel, se ia în considerare faptul că scopul de recrutare este legitim însă acesta nu trebuie aplicat prin oprirea celorlate persoane la promovarea în profesie, în cazul de față petentul care, desi îndeplinește condițiile și vrea să dea concurs pentru funcția de ofițer, a fost limitat pentru a putea promova. Colegiul director constată că partea reclamată a adoptat o metodă neadecvată în atingerea scopului urmărit și recomandă părții reclamate să depună de toate diligențele necesare respectării egalității în activitatea economică și în materie de angajare și profesie și, astfel, să evite orice fapte ce pot îmbrăca o formă de discriminare.

56. Din acest punct de vedere se impune a preciza că instituțiile statului, persoanele juridice, inclusiv companiile private, trebuie să manifeste exigență și preocupare, având în vedere importanța respectării principiul nediscriminării. Or, inclusiv furnizorii de servicii, comercianții trebuie să aibă în vedere această exigență pentru prevenirea oricăror posibile comportamente discriminatorii deoarece dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă, având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratamentele discriminatorii are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratatând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

57. În speța de față, față de susținerile părților și documentele depuse la dosar, Colegiul director apreciază că petentul nu a beneficiat de un climat în condiții de egalitate fiindu-i limitat accesul la participarea la concurs în vederea promovării pe funcția de ofițer. Pentru personalul existent din sistem și care îndeplinește condițiile de înscriere la concurs nu se poate limita accesul chiar dacă aceștia pot beneficia și de opțiunea recrutării interne. Nu există justificare obiectivă, metoda nu este adecvată și necesară, nu este proporțională cu scopul urmărit.

58. Astfel, Colegiul director, analizând obiectul petiției și înscrisurile depuse la dosar, constată că tratamentul la care a fost supus petentul de către partea reclamată a dus la afectarea exercitării normale a promovării în muncă și vizează îngrădirea accesului participării la concurs în condiții de egalitate, atitudine ce a creat un cadru

ostil față de acesta. Petentul a fost împiedicat pentru înscriere la concurs, fiindu-i restricționat, limitat și îngrădit dreptul de a accede la funcția de ofițer prin încadrare directă.

59. În acest fel, Colegiul director constată că se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, limitarea petentului de a se putea înscrie și participa la concurs în condițiile menționate mai sus având un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2, alin. (1), art. 5, art 7 lit d) și art. 8 alin (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constatându-se astfel săvârșirea unei fapte de discriminare.

60. Colegiul director se pronunță în sensul utilității găsirii și aplicării celor mai bune măsuri care să conducă la respectarea tuturor drepturilor garantate de Constituția României și de celelalte prevederi legale, cu mențiunea că acestea nu se exclud unele pe altele, ci trebuie respectate și aplicate în mod unitar de către toți cetățenii României, de companiile private și de instituțiile statului.

61. Pentru considerentele de mai sus, pentru faptele prevăzute de art. 2 alin (1), art. 5, art 7 lit d) și art. 8 alin (2) din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Colegiul director va aplica sancțiunea cu avertisment pentru încălcarea principiului egalității de tratament și restrângerea condițiilor de participare la concurs pentru ocuparea unui post, în vederea promovării prin încadrare directă.

62. Măsura este proporțională cu scopul urmărit, astfel constatarea contravenției și aplicarea unei sancțiuni sunt proporționale cu necesitatea protecției demnității umane, a respectării drepturilor și libertăților cetățenilor, cu libera dezvoltare a personalității umane. Măsura constatării și sancționării unui astfel de comportament este necesară într-o societate democratică în care demnitatea umană este garantată, aceasta fiind un element important în respectul de sine al oricărui cetățean.

63. În ceea ce privește părțile reclamate R2, R3 și R4, Colegiul director apreciază faptul că acestea au acționat în calitate de reprezentanți ai structurii din care fac parte, adresa comunicată către petent nefiind o opinie personală a lor ci un punct de vedere la nivel instituțional privind modul de interpretare și aplicare a unui act normativ, nemulțumirea petentului fiind legată de normele adoptate de către conducătorul instituției, respectiv cadrul normativ care a impus condiții restrictive raportat la situația petentului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența art. 2 alin. (1), art. 5, art. 7 lit d) și art.8 alin (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, reprezentând fapte de discriminare.
2. Aplică sancțiunea cu avertisment pentru partea reclamată Ministerul Afacerilor

Interne pentru faptele prevăzute la art.2 alin (1), art. 5, art. 7 lit d) și art.8 alin (2) din OG nr. 137/2000, potrivit art. 5 alin. (2) și art. 7 alin. (3) din OG nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

3. Se recomandă părții reclamate să depună toate diligențele necesare în vederea armonizării cadrului normativ pentru a se evita eventuale prevederi ce pot crea efecte discriminatorii, cu modificarea și corelarea condițiilor pentru evitarea diferențierilor care pot crea efecte discriminatorii.
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 15.09.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – membru, ADRIAN NICOLAE DIACONU – membru, HORIA GRAMA– membru, MARIA LAZĂR– membru, JURA CRISTIAN– membru, HALLER ISTVAN – membru, POPA CLAUDIA SORINA – membru, OLTEANU CĂTĂLINA - membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din data de 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 06.10.2021

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

